

EUROSOLAR Crida a l'Acció 2021: La dècada de l'Europa Regenerativa

Per a un planeta sa, no n'hi ha prou en ser neutral

La neutralitat climàtica i 'Net Zero' per al 2050 són eslògans universalment acceptats. No obstant això, aquests conceptes no només són difícils d'implementar a causa de la seva complexitat i vaguetat, i insuficients com a objectius per a la continuïtat i la supervivència de la societat, sinó que també s'estableixen massa lluny en el futur. És irresponsable exigir neutralitat climàtica a prop de 420 parts per milió (ppm) de CO₂ a l'atmosfera actual — probablement serà de més de 500 ppm el 2050— quan 280 ppm és el nivell estable. Les crides a l'acció sistèmica sempre han d'exigir la positivitat climàtica, o les emissions negatives netes.

També és evident que l'Acord sobre el Clima de París s'enfoca a objectius insuficients. Dos graus d'augment, fins i tot 1,5 graus, ja eren massa per a l'estabilitat de la criosfera terrestre. Des de l'Àrtic fins a Groenlàndia, des del permafrost a través de les glaceres de tot el món, fins a l'Antàrtida: tot va començar a fondre's visiblement amb només mig grau d'augment. Avui, l'escalfament global mitjà en comparació amb l'època preindustrial real abans de 1750 és molt probable que ja hagi superat els 2 graus. Per distreure aquest error, els informes oficials i els objectius no oficials ara només fan referència a 1860, 1990 o fins i tot 2006 com a anys de referència.

Les emissions de CO₂ no només han augmentat fins al 150% de les concentracions estables actuals, i segueixen augmentant: les concentracions de metà ja són tres vegades superiors a les que toleraria un clima estable al llarg del temps: ara, a més de 1900 ppb en lloc de 600. L'alliberament gran i sobtat de metà àrtic a causa de la fusió del permafrost del fons marí és actualment l'amenaça climàtica més immediata per a la nostra civilització. Igualment ignorada en el procés de presa de decisions públiques és la desoxigenació de l'atmosfera i els oceans, que s'està accelerant inexorablement en les condicions actuals. La combustió de recursos fòssils és el factor antropogènic més important aquí. Actualment, això allibera tant CO₂ anualment com s'està destruint l'oxigen atmosfèric (O₂). A causa de les realimentacions, alguns investigadors projecten la possible pèrdua completa d'oxigen atmosfèric en uns pocs milers d'anys.

L'anomenat pressupost de carboni - la suposada possibilitat d'emetre cada cop més gasos residuals sense assumir cap risc significatiu - és una excusa per seguir els negocis habituals. El sistema global de gestió del carboni terrestre, debilitat per la sobreexplotació dels recursos biosfèrics, és tan sensible que les més petites fluctuacions en les concentracions de GEH i en les temperatures signifiquen un desastre. De fet, aquest anomenat pressupost ja es va superar quan les concentracions de CO₂ havien superat substancialment les 280 ppm: el 1990 ja estaven per sobre de les 350 ppm. Només la fi de les emissions de carboni fòssil, l'inici ràpid de l'"Era Solar" del subministrament d'energia 100% renovable, i la retirada de l'excés de concentracions de GEH de l'atmosfera mitjançant la regeneració de la biosfèrica i altres mesures, i l'eliminació permanent de l'excés de carboni atmosfèric en gran escala pot frenar aquest procés.

Cap dels plans europeus, ni l'Acord Verd Europeu, ni cap dels estats membres de la UE, cap dels principals partits ni cap polític destacat s'ha enfrontat encara a aquest problema - ni pràcticament cap dels mateixos experts climàtics. Tothom parla de la neutralitat climàtica com una cura miraculosa, tot i que això és enganyós i fa perdre un temps preciós com a objectiu mòbil llunyà. Els objectius crítics - temperatures, concentracions - juntament amb les emissions estan totes per sota, no per sobre, dels nivells actuals.

Es necessiten mètodes molt més potents dels que s'estan plantejant i debatent actualment als gabinets i parlaments d'Alemanya, Europa i arreu del món: això equival a una mobilització general. No obstant això, són mètodes possibles, relativament simples i existencialment inevitables.

Aquests inclouen els següents punts de la Dècada Regenerativa d'EUROSOLAR (earthdecade.org) tal com es va declarar des de gener de 2020 a nivell del Comitè Executiu (Junta):

1. La re-definició dels objectius d'emissions és la conclusió lògica de la constatació que la neutralitat climàtica per si sola no és suficient i que els anomenats objectius d'emissions zero ja no són suficients. L'economia global necessita estratègies que siguin capaços de **reduir** les concentracions de gasos d'efecte hivernacle (GEH) a l'atmosfera.
2. La mobilització d'un **pressupost de defensa climàtica** per a l'eliminació ràpida dels combustibles fòssils, la transformació al 100% d'energies renovables i mesures més àmplies en menys de deu anys; això representarà un percentatge important del producte nacional brut, moltes vegades a la mida de la majoria dels pressupostos de defensa nacional. Si el 80-100% dels fons d'estímul de Covid-19 restants es gastessin també d'aquesta manera, dues crisis importants es tractarien d'un sol cop.
3. Implementar la **diplomàcia d'emergència climàtica** i posar fi al conflicte armat en l'interès comú de lluitar per la supervivència contra l'enemic comú: l'escalfament global alimentat amb combustibles fòssils. Això inclou una planificació europea i global, efectiva i oberta de gestió de la migració climàtica. Diversos milers de milions d'éssers humans aviat hauran de buscar una nova llar, fins i tot sota els supòsits relativament optimistes de BAU de RCP 8.5.
4. La **reestructuració de les indústries fòssils i nuclears** mitjançant la substitució per programes d'energies renovables, la supressió de les subvencions i les mesures estructurals als fòssils i l'ajuda a la transformació. També hi ha una raó de resiliència per a això: a mesura que el planeta s'escalfa, els sistemes elèctrics convencionals es tornen cada cop més perillosos per l'evaporació de l'aigua de refrigeració, l'augment de la temperatura ambient i la caiguda de la conductivitat elèctrica. Els precedents són la transformació de la indústria de les telecomunicacions o la reestructuració de la fabricació d'acer i carbó en declivi al segle XX.
5. La qualificació dels **recursos fòssils com a letals**: la seva extracció i distribució s'hauria de declarar inacceptable després d'un breu període de transició i, com a primer pas, ja no s'han de subvencionar sinó que s'han de gravar fortament a la font d'extracció.
6. **Biosequestre: la ràpida acumulació i renaturalització** de sòls agrícoles, aiguamolls i boscos sans i climàticament actius és una part essencial i el corol·lari dels intents d'estabilització climàtica.
7. **Segrest industrial**: el compromís de la indústria de la construcció i de totes les indústries productives i manufactures amb els processos d'eliminació de carboni i de fixació en productes materials. Això significa conversions de CO2 atmosfèric en fusta sostenible, fibra de carboni i altres productes de carboni sòlid i formes minerals.
8. El **ple aprofitament d'impulsos de productivitat i innovació sense precedents** per a l'expansió massiva d'oportunitats d'ocupació de qualitat per a tots els nous ciutadans: refugiats climàtics existents i nous.
9. També és especialment benvinguda la **substitució de l'ocupació** a les indústries fòssils i nuclears per reformes estructurals prioritzades cap a les indústries renovables. Tota l'experiència suggereix que aquestes indústries renovables contribueixen molt més a l'ocupació i fomenten la innovació.
10. Calen **nous mecanismes de finançament** que premiïn les inversions a llarg termini, com ara la desfossilització, la reforma agrícola i l'aforestació, amb rendibilitats més elevades que les inversions a curt termini. Ara calen "bancs del futur" que creïn monedes estructurades per fomentar la inversió i la despesa dels quals estigui vinculada a productes i serveis sostenibles.

L'Assemblea de Delegats Europeus d'EUROSOLAR, l'Associació Europea per a les Energies Renovables, demana que la **DÈCADA DE L'EUROPA REGENERATIVA** com a enfocament més nítid i enduriment del Pacte Verd Europeu, vagi més enllà de la declaració de boca en forma de neutralitat climàtica i canviï ràpidament cap al **100 % renovable, agricultura de captació de carboni, aforestació amb boscos resistents a la sequera i el replantejament de les directives europees d'economia circular en normes i regulacions de segrest de carboni per a tota l'economia.**

L'objectiu i la realitat han de ser una Europa renovablement positiva per al clima i amb emissions negatives.